

با دست خالی از دین دفاع می کرد

نکوداشت هایی که برای تجلیل بزرگان در زمان حیات یا پس از فوت آن ها برگزار می شود، کاری قرآنی است و ریشه قرآنی دارد. خداوند در قرآن می فرماید: «وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِتْرَاهِيمَ» یا می فرماید «وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ». این نکوداشت ها امر به معروف به صورت عملی است. ما وقتی به یک فوتبالیست جایزه ای ارزشمند می دهیم، به صورت عملی تبلیغ می کنیم که نسل جوان سراغ این ورزش بروند. در دنیای طلبگی اگر از یک روحانی تجلیل کنیم، طلبه ها را تشویق می کنیم که به سمت این کار بروند.

چندی پیش برای من نکوداشتی برگزار کردند. پرسیدم که انگیزه شما از این کار چه بوده است؟ گفتند برخی طلبه ها فکر می کنند اگر فقیه نشوند، بدبخت خواهند شد و باید مرجع تقلید شوند. ما نیز با این نکوداشت خواستیم از شما تعریف کنیم و به طلبه ها بگوییم اگر کسی فقیه هم نشود، می تواند در تدریس قرآن و حدیث منشأ اثر شود و این نکته را گوشزد می کنیم که اگر یک روحانی مرجع تقلید شد، خیلی ارزشمند است، اما اگر نشد، این گونه نیست که تلاشش بی حاصل باشد. گفتند تجلیل از شما پیام عملی به طلبه ها دارد.

من سال ها پیش از پیروزی انقلاب با حاج آقای دهشت ارتباط داشتم. بیست و چند سال بود که ایشان در جلسه ای نحوه تدریس من را دیدند و به طلبه ها گفتند نزد این شیخ بروید.

یادم می آید سه طلبه که فرزندان شهید آیت... سعیدی بودند، از خیابان رد می شدند. حاج آقای دهشت از سوی دیگر خیابان رو به آن ها کرد و پرسید که این شیخ را می شناسید؟ گفتند نه. گفت این شیخ، آقای قرائتی است و کلاس قرآن دارد، شما و دیگر طلبه ها به کلاس او بروید و از نزدیک نحوه کلاس داری او را ببینید. ایشان این گونه فکر نمی کرد که استاد کفایه و مکاسب هستم و این کار دور از شأن من است که دیگران را به کلاس قرائتی که شاگردم است، فراخوانم. من از نظر علمی شاگرد حاج آقای دهشت بودم، اما ایشان منادی و مبلغ من در خیابان نیز شدند.

خیلی از مدرسان جوان مشهد شاگرد ایشان هستند. ایشان بارهبر معظم انقلاب و آیت... واعظ طوسی هم دوره بود. داماد ایشان شهید شد و پیش از تأسیس سازمان تبلیغات اسلامی و قبل از پیروزی انقلاب، ایشان طلبه ها را به روستاها می فرستاد و بدون هیچ ماشینی و بودجه و امکانات، با دست خالی در راستای تبلیغ دین تلاش می کرد. در تدریس نیز نیازسنج بود. بعضی ها فقط روی یک کتاب تمرکز می کردند و حاضرند بیست مرتبه کفایه و مطول بگویند، اما به سمت تدریس قرآن، نهج البلاغه، تفسیر و اخلاق نروند.

برای حاج آقای دهشت تفاوتی نمی کرد که برای طلبه جوان تدریس کند یا برای طلبه فاضل. بسیار متواضع بود و برای تبلیغ به جاهایی عزیمت می کرد که دیگران معمولاً نمی رفتند. به طور مثال، در ابتدای انقلاب برای تبلیغ به کردستان رفت.

در کارهای خیر، در تأسیس صندوق های قرض الحسنه محوریت داشت. مؤسسات خیریه فراوانی در مشهد است و ایشان جزو هیئت مؤسس و هیئت مدیره بسیاری از این مؤسسات بود. در ساختن حوزه علمیه نیز تلاش می کرد تا در روستاها مشهد نیز حوزه علمیه وجود داشته باشد.

ایشان واعظ بود و با انقلاب همراهی می کرد. بارهبر معظم انقلاب نیز انس فراوانی داشت. حاج آقا به رهبر معظم انقلاب محبت فراوانی داشت و رهبر معظم انقلاب نیز به ایشان لطف زیادی ابراز می کردند. با آنکه استاد مشهد بود، مثل طلبه های دیگر در دهه اول محرم و ماه رمضان برای تبلیغ به تهران می آمد. من گاهی به ایشان می گفتم که شما استاد مطرح حوزه مشهد

هستید، چرا در یک مسجد کوچک برای پنجاه نفر سخنرانی می کنید؟ ایشان می فرمود: «منبر منبر و تبلیغ تبلیغ است.»

یکی از علامت های موفق بودن یک روحانی این است که پسرش طلبه شود یا دخترش را به عقد یک روحانی در آورد. پسران حاج آقای دهشت طلبه شدند و دختران خود را نیز به عقد طلبه در آوردند. یکی از داماد های ایشان شهید شد.

حاج آقا دهشت خیلی مرد می و اهل هجرت بود و همه کمالات را داشت. نکته مهم در شخصیت ایشان این است که وقتی تکلیفی را متوجه می شد، به تکلیفش عمل می کرد و آن را انجام می داد.

شنبه

شماره ۳۰

مهر ۱۳۹۶

شماره ۴۴۴

SHAHIRARANEWS.IR

۵۲

شهره

نگاهی به بینش و منش واعظ شهیر
مرحوم آیت... غلامرضا دهشت

عالم خیراندیش

